

POZMEŇUJÚCI NÁVRH

poslankyne Národnej rady Slovenskej republiky Anny Andrejuvovej
k návrhu skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na vydanie zákona,
ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 241/1993 Z. z. o
štátnych sviatkoch, dňoch pracovného pokoja a pamätných dňoch v znení neskorších
predpisov
(tlač 222)

V čl. I sa za 2. bod vkladá nový 3. bod, ktorý znie:

„3. V § 3 sa za písmeno n) vkladá nové písmeno o), ktoré znie:

„o) 12. október - Deň samizdatu,“.

Doterajšie písmená o) až u) sa označujú ako písmená p) až v).

Odôvodnenie:

Na deň 12. októbra sa navrhuje ustanoviť nový pamätný deň – Deň samizdatu. Samizdat (z ruského „samoizdatel'stvo“ v preklade „samovydavatel'stvo“) je tajné vydávanie, rozmnožovanie a rozširovanie kníh a periodík, ktoré sú zakázané resp. nemôžu oficiálne vychádzať v totalitných režimoch, najmä v komunistických diktatúrach. V minulosti i na Slovensku represívny aparát totalitnej moci samizdat tvrdo potlačoval a disidentov, ktorí ho vydávali, perzekvoval. Zjednodušene možno samizdat zhrnúť slovami Vladimira Bukovského, významného predstaviteľa disentu a bojovníka za ľudského práva v bývalom Sovietskom zväze: „Samizdat: sám ho napíšem, sám si ho redakčne upravím, sám si ho scenzurujem, sám ho vydám, sám ho rozdistribuujem a sám za neho strávim i čas vo väzení.“

Snaha ustanoviť 12. október ako pamätný deň – Deň samizdatu – je prejavom úcty občanov Slovenskej republiky k odvahe a hrdinstvu mužov a žien, ktorí v akomkoľvek období neslobody, najmä však v rokoch 1948 až 1989 počas komunistickej diktatúry v bývalej Československej socialistickej republike, riskovali perzekúciou zo strany štátnej moci, príp. takouto perzekúciou trpeli, a to len z dôvodu realizácie svojich základných ľudských práv a slobôd, najmä slobody prejavu a slobody myslenia, svedomia, náboženského vyznania a viery. Zároveň je to prejav vďaky za to, že vydávaním alebo rozširovaním totalitnou mocou zakázanej „samizdatovej“ literatúry títo muži a ženy prinášali myšlienky slobody i ostatným spoluobčanom.

Tiež je vhodné, aby si týmto spôsobom aj Slovenská republika uctila to, čo za vzácne a hodnotné považuje slobodný a demokratický svet – české a slovenské periodické samizdaty, ktoré boli vydávané počas obdobia komunizmu a sú uložené v zbierkach knižnice Libri prohibiti v Prahe, sú totiž od roku 2013 zapísané do svetového kultúrneho dedičstva UNESCO – Pamäť sveta.

12. október je zvolený ako symbolický dátum, keďže v tento deň roku 1988 veľká skupina vydavateľov samizdatov v Československej socialistickej republike v liste prezidentovi Gustávovi Husákovi otvorene protestovala proti uväzneniu jedného z nich – kresťanského aktivistu Ivana Polanského z Dubnice nad Váhom, a požadovala jeho prepustenie alebo uväznenie tiež ich samých (celej tejto veľkej skupiny vydavateľov). Ústav pamäti národa už niekoľko rokov k tomuto dátumu pripravuje pamätné a slávnostné podujatia.

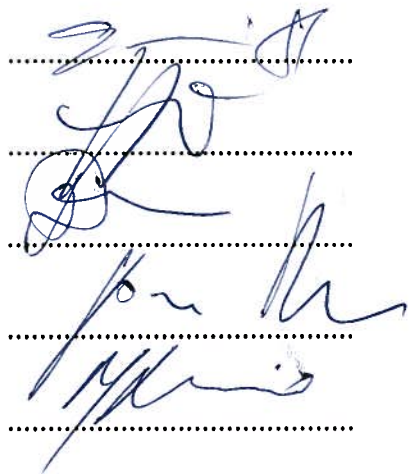
Meno

1. ANNA ANDREJUVOVA'
2. JURAJ ŠELIGA
3. Monika Kavecka'
4. TOMÁŠ ŠODÍK
5. Andrej Idemik
6. PAREK ŠEFCÍK
7. Marcel Mihalik
8. JÁN KESTK
9. MILCHA ŠPŔS
10. ZITA PLEŠTINSKÁ

Podpis

Handwritten signatures corresponding to the names in the list above, written in blue ink on a dotted line background.

11. CAROL GREWEL
12. EVN HORVATHOVA
13. Lucia Dra'bičová
14. PETER VONS
15. Milga Kou'ale



Four handwritten signatures are written on a four-line grid. The first signature is at the top line, the second is between the first and second lines, the third is between the second and third lines, and the fourth is between the third and fourth lines. The signatures are stylized and cursive.